

MAX TOTH - TAJANSTVENI KRISTAL - PORUKA IZ ATLANTIDE?

Početakom 70-tih godina, u vrijeme ponovnog otkrivanja energija Velike Piramide, u Karibima se istraživalo na skupini potopljenih drevnih građevina, moguće dijela mitske zemlje Atlantide. Građevina nalik piramidi nalazi se u tom podvodnom gradu, čija veličina još uvijek nije određena, a koji je pružio vrlo važan ključ za odgonetavanje tajnog znanja drevnih naroda.

Taj je ključ zapravo jedan iznimni kremeni kristal. Pogleda li se u kristalnu kuglu promjera 9 cm, u njezinom se središtu odmah može vidjeti tri velike i nekoliko manjih piramida. One su tamo ne zato što bi trebalo jako pažljivo gledati i zamišljati ih, nego zato što je lom svjetlosti u kremenu tako domišljato oblikovan da stvara piramidalne oblike.

Dr. Ray Brown, naturopat, otkrio je spomenuti kristal u blizini Bahama 1970. godine. Iznosi uzbudljivu i jezovitu, priču o svom značajnom otkriću :

„U ljeto 1968. godine, sa skupinom od deset ili dvanaest profesionalnih ronilaca, nakanio sam krenuti u potragu za potopljenim brodovima s blagom u području Bahama.

Pogled iz zraka na Bermudski trokut

Na raspolaganju smo imali neke vrlo precizne instrumente, koji su nam omogućili otkrića koja su kasnije dovela do pronalaženja atlantskog kristala.

Upotrebljavali smo magnetometar koji magnetski bilježi bilo kakovu smetnju na putu povratka signala. Sve što je željezno skreće taj povratni signal i zbog toga možemo ustanoviti da se ispod vode nalazi neka metalna tvar. To potom valja dalje ispitati.

Zračnim smo putem uklanjali pijesak s dna na mjestima koja smo istraživali, tragajući za zakopanim brodovima.

Istraživanja su nas odvela s obala Kube i plićine Cay Sal, a kasnije smo se u to područje vratili da pomognemo u snimanju televizijskih emisija Jacquesa Cousteaua. Jedna se emisija bavila bahamskim "Plavim rupama", širokim područjima na kojima, usred oceana, izvire slatka voda. Tamo se nalaze golema jezera i veliki izvori slatke vode, od kojih su neka kružnog oblika i promjera po 8 km. Kako se snažna struja slatke vode pojavljuje usred mora, ono se podiže do 1 m iznad uobičajene razine.

To područje poznato je kao Bermudski Trokut. Tamo se događaju "drukčije" stvari, a osobno sam imao neka iskustva o kojima samo ja mogu suditi.

Podvodni rad u širokom nas je krugu odveo u istraživanje vanjskih otoka, od Velikog bahamskog otoka do Nizozemskih Antila, Antigue i Martiniquea. Manji su otoci jednostavno prekrasni, a običaji i tradicija njihovih stanovnika gotovo se nisu promijenili od početka 19. stoljeća do danas.

Nakon što smo cijelo ljeto 1968. kopali nedaleko od pukotine u Zemljinoj kori zvane Veliki jezik oceana, u blizini otočja Bari jugoistočno od Biminija, naša je skupina otkrila ogromno područje magnetskih očitavanja. Očitavanja su bila tako brojna da smo postali jako uzbuđeni. Pomislili smo da smo pronašli Zlatnu flotu potonulu 1733. To je bila velika flota španjolskih galija koje su istodobno potonule. U skupini su se nalazili brodovi koji su nosili zlato čija vrijednost, izražena u današnjem novcu, iznosi i do 12 milijardi dolara.

Cijelo smo ljeto kopali u velikom brdu pijeska na ravni blizu Jezika. Jezik je područje duboko oko 10 m, koje se naglo strmoglavljuje do 3660 m.

Zid spomenute provalije je vrlo čudan. Na dubini od nekih 20 m ribe postaju dezorijentirane. Kada dosegnete dubinu od kojih 10-12 m, dolazite u bestežinske stanje. Na toj točki prirodno ledbite - ne idete ni gore ni dole, Ribe misle da je zid dno i duž njega plivaju gore-dolje. Biljke iz njega ravno rastu.

Ribe na Bahamima prizor su koji morate vidjeti da bi ga znali cijeniti; one su nevjerojatnih boja - svako sićušno stvorenje je prekrasno. Kada pogledate preko spomenuta zida, svuda oko sebe vidite samo prostranstvo - prekrasnu intenzivno plavu boju koja u daljini postaje sve slabija dok potpuno ne potamni.

To ljeto na cijelom smo području iskopali mnogo stotina rupa. Rupe smo označavali tako što bi, iz zraka očitavši stanje magnetometra, po cijelom području pobacali plutače. Tada bi posade ronilaca krenule s iskapanjem 9-12 m dubokih rupa u pijesku, tragajući za onim što je magnetometar očitao. Na području velikom oko 24x8 km spomenuta očitavanja nisu bila zbijena nego međusobno udaljena nekoliko desetaka metara.

Koncem toga ljeta, nakon što smo potrošili oko milijun i po dolara ne pronašavši baš ništa, naša je skupina bila iscrpljena, jednako kao i financijska sredstva, te se posada raspala i svatko je krenuo svojim putem.

Godine 1970. okupili smo novu posadu za istraživanje spomenutoga područja. Jednog dana, dok smo snimali film blizu Miamia, bio sam tako zaokupljen promatranjem niza zbivanja između ronioca, jastoga i ugora, da sam zaboravio da je vrijeme za povratak na površinu. Umjesto toga pokušao sam pomoći ronioncu. I ostao bez zraka!

U to sam vrijeme bio iskusan ronilac i nisam imao rezervu zraka. Znao sam dovoljno da uvijek budem na površini prije no što ostanem bez zraka. No taj mi se put boca ispraznila u trenutku kada je valjalo preći još nekih tridesetak metara.

Dok sam išao prema gore, nisam znao da izletnički brod iz Fort Lauderdalea prolazi tim područjem. Više nisam mogao držati dah pa sam se odlučio izložiti riziku i izroniti pokraj broda. Tek što sam izronio na površinu - mislim da čak nisam imao vremena niti udahnuti - drugi, 10 m dugačak brod za sportski ribolov, prešao je preko mene.

Mogao sam vidjeti kako mi se približavaju dvostruki propeleri. Sve se zbivalo usporeno - mnogi ljudi pričaju da u trenucima opasnosti stvari izgledaju usporeno. Znao sam da umirem.

Moja prva reakcija bila je panika - strah! Snaga udarca odbacila me nekih 12 m u dubinu.

Činilo se da me, u trenutku kada sam se zaustavio, napustio svaki strah. U meni je zavladao duboka tišina - vrlo smirujuća. U tom sam trenu postao svjestan da moje tijelo ne diše. Nije bilo ni potrebno - šok ga je omamio i sve se isključilo.

Pogledao sam ispod sebe i ugledao jednu prekrasnu ribu. Dirnuo me pogled na tu lijepu ribicu i nešto u meni usredotočilo se na nju. Izgledalo je kao da komuniciramo. Nije bilo riječi - riba mi se nije obratila riječima koje bi vam mogao ponoviti; bila je to potvrda poput „Zdravo. Znam tko si ti“. I djelovala je jako miroljubivo.

Mogao sam vidjeti svuda oko sebe, u svim smjerovima, a vizualni doživljaj polako se širio u krugu; na svakom je koraku dolazilo do potvrde svakog životnog oblika koji je krug dotakao. Dodirnuo je plankton, morske trave, ribe i drugo.

Postojala je jaka svijest upravo o svemu, do najmanjih detalja, vezanom uz određeno biće, njegov život, njegovu prošlost i podrijetlo; postojalo je potpuno razumijevanje svega što ima veze s tim životnim oblikom. Kako mi se svijest širila, bilo je teško obuzdati prekrasan osjećaj koji sam imao. On se nastavio širiti . . . rasti . . . Uvijek sam želio saznati kako izgleda biti dolje u Gofskoj struji i sada sam to mogao vrlo živo vidjeti.

Ni u jednom trenutku nisam izgubio svijest - bio sam potpuno budan. Krug koji se širio na kraju je potpuno obuhvatio cijeli planet i u tom se trenutku počeo preklapati u male dijamantne oblike. To je bio vrlo intenzivan doživljaj i izgledalo mi je kao da istodobno postoji svijest o svim stvarima, jaka svijest sakupljena u sabirnim točkama dijamantnog oblika.

Nakon što je nekoliko puta obišla globus, možda umorna od prolaza kroz zemaljske životne oblike, svijest kao da je eksplodirala i izbila van u svemir.

U tom sam trenu osjetio veliko olakšanje, a moja se svijest kroz prostor kretala u svim smjerovima, napuštajući naš planet i dodirujući i gledajući ovaj planetni sustav, krenuvši zatim dalje kroz galaksiju i svemir, pa preko drugih svemira, galaksija i drugih sustava koji prelaze granice mašte.

Bilo je mjesta na kojima su postojali životni oblici slični našima; bilo je i drugih mjesta s drukčijim životnim oblicima. Ali u svakom sam trenutku bio svjestan.

Prolazeći kroz to predivno iskustvo, nisam bio svjestan vremena - ono se nastavljalo, nastavljalo i nastavljalo. Prestalo je u trenu kada sam shvatio da je nešto zgrabilo i uhvatilo moje tijelo. Osjetio sam da me vuče kroz vodu i podiže na palubu broda koji je prešao preko mene. Prevezen sam u Fort Lauderdale helikopterom.

Bolničari su između sebe govorili „Mrtav je. Ništa se više ne može učiniti“. A ja sam bio potpuno svjestan i pokušao sam razgovarati s njima, reći im „Dobro sam - živ sam!“ - no ništa se nije zbivalo. Upotrijebili su respirator, a tijelo se odjednom odlučilo ponovno „uključiti“ pa sam počeo disati.

Poslijepodne sam proveo u bolnici. Doktorima je bilo teško shvatiti... od vremena kada sam napustio brod do trenutka kad su me iznijeli na površinu prošlo je 2 i po do 3 i po sata - priče se međusobno razlikuju. Neki ljudi kažu da je vrijeme koje sam proveo bez zraka bilo negdje od 50 minuta do 2 sata. Zaista ne znam. No to je vrlo dugo vremena za držati dah! Ja sam doktor - znam da se ne može živjeti bez zraka. Međutim, to se dogodilo.

To iskustvo promijenilo mi je cijeli život. Osjećam da su trenuci koje sam proveo u svojoj klinici i na poslu posuđeni - nisu moji. Ne znam čeka li me neka velika sudbina.

To iskustvo otvorilo je vrata koja su, u sljedećih nekoliko tjedana, u žarište dovela otkriće ovoga kristala. Nastavili smo s planom istraživanja širokoga područja na Bahamima koje smo otkrili 1968. Zanimljivo je da je Edgar Cayce predskazao da će 1968. doći do otkrića drevne civilizacije poznate kao Atlantida. Ne mogu dokazati da ruševine koje smo otkrili pripadaju Atlantidi, ali one su se nalazile na pravom mjestu i radilo se o drevnoj civilizaciji.

Opisat ću vam neke građevine i stvari koje se tamo nalaze i mislim da ćete uskoro moći predočiti slike; mi nemamo niti jednu, ali pisac Peter Tompkins i drugi koji istražuju to područje, naći će se tamo u pravo vrijeme pa ćete, siguran sam, moći vidjeti dokaze za postojanje spomenutih ruševina.

Nisam prvi koji je otkrio taj podvodni grad; postoje i drugi s kojima smo razgovarali, a koji su ga uspjeli zamijetiti godinama prije našeg dolaska.

Prilikom povratka na područje koje smo istraživali krenuli smo preko otočja Bari. Uхватила nas je silovita oluja i morali smo se zaustaviti na najbližem otoku dok se ona ne smiri. Za vrijeme oluje izgubili smo dosta opreme, ali odlučili smo zaploviti odmah nakon što je prestala.

More je bilo prilično tamno. Čim smo počeli prelaziti iznad područja "ruševina", ustanovili smo da se kroz vodu, mada je bila tamna, naziru obrisi zgrada - svugdje gdje smo okrenuli brod, ispred i iza nas, mogli smo vidjeti oblike građevina ispod nas! Izabrali smo mjesto, bacili sidro i naši su se ronci - kao u panici - našli u vodi.

Bilo nas je petorica. Ja sam zadnji skočio u vodu. Dobro je roniti u paru s drugim roniocem kada se nalaziš u pustom području. Svako malo mogao sam kroz tamu razaznati par peraja ispred mene, te sam ih nastojao slijediti. Pokušaj da ih dostignem jako me iscrpio i morao sam stati. Odmorio sam se na dijelu koraljnoga grebena, pokušavajući se namjestiti.

Mogao sam vidjeti zlatne Sunčeve zrake kako se svjetlucajući probijaju kroz tamu vode i razaznati da sveto svjetlo dolazi iz pozadine nekakve piramide. Samo sam sjedio i promatrao je - budući da *nije mogla* biti tamo - i nisam želio da nestane. Sunce se nalazilo točno iza piramide, a svjetlo je blistajući sjalo u svim smjerovima. Izgledalo je kao da je netko naslikao tu fantastičnu sliku. Stalno sam mislio : "Da bar imam fotoaparati!". Da sam mogao uhvatiti taj trenutak bio bi to najljepši prizor koji su ljudske oči ikada ugledale. Bio je potpuno veličanstven! Bio je ljepši od bilo kojeg zalaska sunca koji mi je priroda omogućila vidjeti. Bio je naprosto fantastičan! Imao je boju - ispunjavao je prekrasnim osjećajem.

Odjednom sam „došao k sebi" i shvatio da je to - što god bilo - stvarno. Mora biti stvarno. Tako sam, umjesto da samo sjedim i promatram ga, odlučio krenuti prema njemu.

Nisam mogao vidjeti cijela piramidu kako se uzdiže s dna oceana, već samo jedan njezin dio. Vidio sam oko 27 m građevine koja je po obliku bila jednaka egipatskim piramidama.

Površina piramide izgledala je poput ogledala. Bila je kamena, ali radilo se o jako uglačanom kamenu, savršeno napravljenom. Površinski kameni blokovi bili su uglačani i tako čvrsto priljubljeni jedan uz drugi da bi vam bilo prilično teško progurati oštricu žileta između njih. Nemoguće je zamisliti da su ljudska bića mogla tako lijepo složiti to čvrsto priljubljeno kamenje. Rubovi kamenih blokova bili su koso rezani i nisu se glatko spajali.

Plivao sam oko vršnoga dijela. Voda je bila uzburkana i bilo je pomalo opasno blizu samoga vrha.

Obišao sam vršni dio tri puta. Spustivši se prilikom trećeg obilaska, nabasao sam na neki otvor. Prilikom ranijih obilazaka tamo se nije nalazio otvor - znam da sam pažljivo promatrao građevinu. Nemam objašnjenje za to kako je taj otvor bio i nije bio tamo - samo govorim o njemu onako kako ga se sjećam.

Prva misao koja mi je pala na pamet bila je ako postoji otvor, onda negdje moraju biti i vrata. Pažljivo sam pogledao naokolo i nije bilo ničega. Postojao je samo otvor. Nije bilo vrata; nije bilo ničega što bih mogao vidjeti da je kliznulo i otkrilo otvor.

Vođen znatiželjom ušao sam unutra. Spuštajući se hodnikom koji se vodio od otvora, ušao sam u posebnu prostoriju. Kada bi se izvan vode cijela građevina promatrala, ta bi prostorija bila u gornjem dijelu piramide. Ovakvo se nalazila na pola puta prema dolje na vidljivom dijelu piramide.

Prostorija je bila pravokutna, a vrh joj je imao oblik piramide. Iz vrha je izlazila metalna šipka promjera od oko 7,5 cm. Izgledala je kao da je zlatna, ali to sigurno nije bila.

U sredini prostorije nalazio se uspravan, izrezbareni kamen na čijem je vrhu stajao metalni oklop zavnutih krajeva, na kojemu su se nalazile dvije metalne ruke ljudske veličine. U rukama je bio kristal. Točno iznad kristala nalazila se spomenuta metalna palica koja je pokazivala ravno na njega. Na kraju palice bio je izbrušeni crveni kamen oštih rubova.

Oko svega toga nalazilo se sedam velikih stolaca, od kojih je jedan, na kamenom postolju, bio blago podignut iznad drugih. Otplivao sam do stropa i nogama se odupro o rub, pokušavajući olabaviti metalnu šipku. Bio sam siguran da je zlatna. Nije se pomaknula. Znao sam da ću trebati pomoć za odnošenje toga blaga.

Znajući da će drugi ronionci imati još samo pola boce zraka i da neće htjeti ponovno roniti, odlučio sam na brod donijeti nešto za dokazati im kako se ovdje dolje nalazi nešto vrijedno truda. Uzeo sam nož i zagrebao po šipki da dođem do strugotina koje mogu staviti u rukavicu. No umjesto toga, upropastio sam oštricu svoga noža. Taj nož bio je od najčvršćeg metala koji znamo napraviti - kaljenoga čelika. A na šipki nije ostala ni ogrebotina!

Nakon toga sam se spustio do poda i sjeo na veliki stolac. Bio je udoban, s naslonima za ruke. Nakon što sam se na trenutak odmorio, moj se pogled vratio na kristal koji je svjetlucao. Tragao sam za bilo čime u toj prostoriji što bih sa sobom mogao lako odnijeti kao dokaz vlastita doživljaja, budući da sam u dnu uma stalno mislio "Je li ovo stvarno? Tako je lijepo, možda je to samo proizvod moje mašte". Posegnuo sam između metalnih ruku i kristal se pomaknuo - nije bio pričvršćen! Dohvatio sam ga i izvukao vani.

Metalne su ruke bile brončane, a s unutrašnje strane zlatne boje, slične šipki; s unutrašnje su strane također bile i crne, kao spaljene nekim plamenom visoke temperature, te me bilo pomalo strah uzeti kristal. Ako je mogao spaliti taj metal, što će napraviti meni? Dohvatio sam ga i ništa se nije dogodilo.

Zaustavio sam se na čas; zavladao je trenutačni mir. Onda je odjednom došao glas - ne glas koji se može čuti, nego vrlo zvučan glas koji je dolazio iznutra, kroz samu građevinu u kojoj sam se nalazio. Radilo

se o nekoj vrsti zračenja, ali ipak i o glasu koji mi je govorio : "Došao si i imaš ono po što si došao. Sada idi i ne vraćaj se više."

Zanimljivo je da su, nakon što su izronili i vratili se na brod, svi drugi ronionci izvijestili o sličnom iskustvu koje su imali. Svi su doživjeli isti utisak - ili glas. Svaki od njih donio je sobom neki predmet. Neki od tih predmeta bili su naprave neobičnog izgleda, slične malom džepnom računaru, imale su ekran ali ne i tipke. Nikada nismo otkrili s pomoću čega su radili. Ne znamo što su oni.

Do danas sam jedino ja iz te skupine živ. Svaki od ostalih ronilaca našao je smrt u moru negdje u Bermudskom Trokutu. Ja otada i dalje ronim, ali ne u tom području. Tamo više nikada neću ući u more!

Nadam se da će se neki snimatelj na tom mjestu naći u pravo vrijeme, kada građevine ne budu prekrivene pijeskom, kao i onoga dana kada nam ih je otkrila oluja, i da će moći snimiti podvodni grad.

Zgrade su bile mješavina elemenata karakterističnih za egipatska zdanja. Neke su, pak, nalikovale drevnim građevinama iz Južne Amerike, iako je piramida imala ravne, a ne stepenaste rubove; bilo je i mnogo onih koje su imale oblik kupole. Svo vrijeme koje sam bio tamo proveo sam u piramidi, te sam druge građevine vidio samo izdaleka.

Na povratku kući, čudan osjećaj obuzeo je sve ronioce. Na neki smo se način osjećali izolirani jedni od drugih i nije nam se baš razgovaralo. Susreli smo se samo nekoliko puta nakon onoga dana. Nismo ostali ni u kakvoj vezi, mada smo trebali.

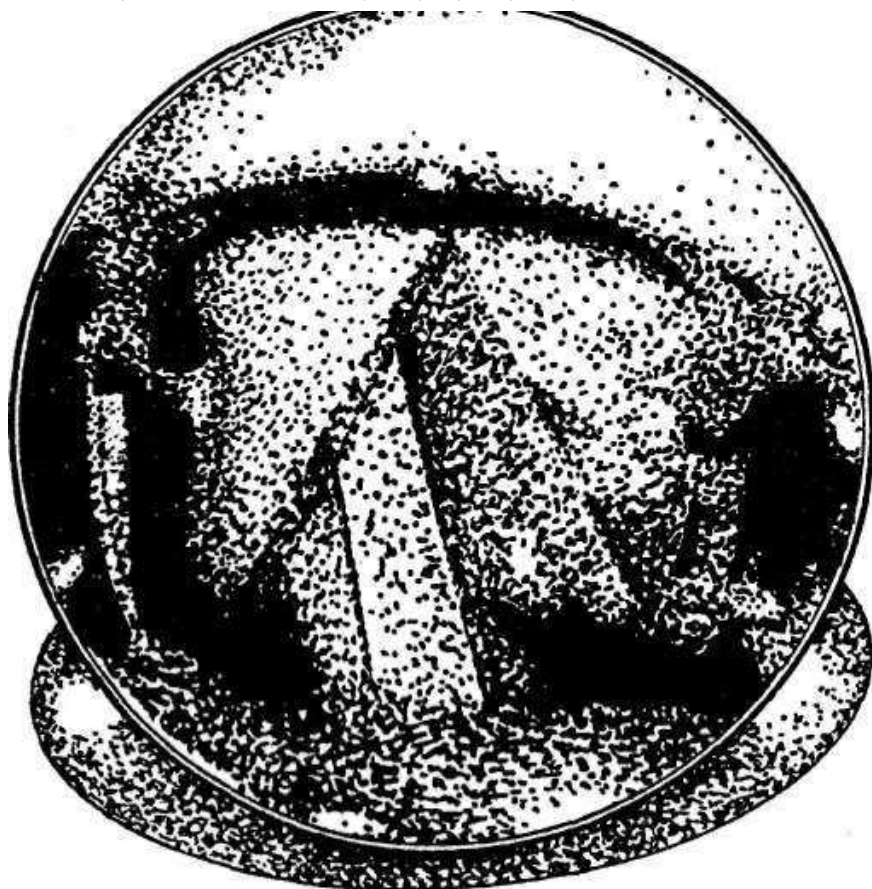
Prošlo je pet godina prije no što sam se osjetio spremnim pokazati kristal javnosti. Sada ovdje imamo taj kristal koji je plod spomenutoga događaja.

Jesam li zapravo umro kada sam se pripremao da ga uzmem, ne znam; to morate procijeniti sami. Danas se osjećam drukčije; posve su drukčije moje misli, moja razmišljanja.

Sam kristal je jedinstvena stvar. Javno smo ga pokazali samo pet puta i ni u jednoj drugoj prilici nije bio izlagan. Mnogi ljudi tvrde brojne stvari o njemu. Mi istražujemo njegove učinke i uz njega vezane pojave.

Ljudi su tvrdili da su izliječeni; postoje oni koji vide, osjećaju stvari. Mislim da nije bilo više od pola tuceta ljudi koji su prišli kristalu, stavili ruke na njega, a da nisu osjetili ionski vjetar koji iz njega dolazi.

Kristal je kremen. Njegova vrijednost kao kamena godine 1970. procijenjena je na 20 000\$. Danas, kao kamen, vrijedi nešto više. Neprocjenjive je vrijednosti kao ono što uistinu jest.

Znameniti Kristal iz piramide koji je pronašao dr. Ray Brown

Radi se o savršenoj kugli. Naravno da je morao biti isklesan; kristali kremenja nemaju oblik kugle.

U sebi ima mrlju. U središtu te mrlje, prirodno oblikovane od kremenca boje dima, nalazi se piramida gotovo savršena oblika, a kada ju pogledate vidjet ćete tri piramide, poredane jednu iza druge. Nalazi li se vaš um u alfa stanju, iza te tri piramide pojavljuje se i četvrta.

Pogledate li kristal sa strane, vidjet ćete da piramidu tvori mreža tisuća malih linija u kremenu boje dima, slična elektroničkim mrežama. Piramida se može vidjeti samo s prednje strane; s drugih strana vidite samo mrežu linija. Postoje piramide unutar piramida, gore i dolje, sa strane, u svim smjerovima, ali glavne su piramide s prednje strane, ravno ispred vas".

Svatko tko je slušao dr. Browna kako priča svoju spektakularnu priču o tome kako je postao čuvar kristala iz Atlantide, odmah mu je želio postaviti brojna pitanja. Ovdje sam naveo ona koja bacaju više svjetla na taj prekrasni kamen pronađen u piramidi :

P : Gdje se točno nalaze ruševine o kojima ste govorili?

O : *Ne mogu vam dati zemljopisnu dužinu i širinu na kojoj se nalaze - ne znam ih. Ali to mjesto mogu za vas označiti na karti. Ono je vrlo blizu vrha Jezika oceana, okrenuto ravno prema većim otocima otočja Bari, nekih tridesetak kilometara od grebena koji se strmoglavljuje u Jezik. Nalazi se daleko od svake velike kopnene mase; s jedne mu strane je otok Andros, a najbliže mjesto pogodno za život mu je Bimini.*

P : Koliko je dubok sloj pijeska koji je pokrivaio piramidu?

O : *Do njezinog temelja, oko 36 m. Bilo je otkriveno jedno 27 m piramide. Ona se još nastavljala prema dolje. Površinu bilo čega što ostane pod vodom prekrivaju alge i mulj životinjskoga porijekla. U sobi nije bilo ničega od toga. Sve je bilo potpuno bez mrlje, a površina piramide bila je sjajna i čista, nalik jako ulaštenom ogledalu. Bila je od bijelog kamena. Promatrana iznad vode, s udaljenosti bi izgledala kao divovski komad bijeloga mramora. Bio bi to jednostavno veličanstven prizori*

P : Gdje se nalazio otvor na piramidi?

O : *Točno na sredini. Vjerujem da je šipka dolazila ravno iz vrha piramide. Vrh je, usput, izgledao poput lazurita.*

P : Ako je ulaz ostao otvoren, zar ne bi pijesak ispunio prostoriju?

O : *Bi, u slučaju da je ostao otvoren pijesak bi, uvjeren sam, ispunio prostoriju. No što god bilo to što se otvorilo, siguran sam da se u jednom trenu i zatvorilo. Nisam vidio kako se zatvara, ali budući sam kružio oko piramide i nisam vidio nikakav otvor, a potom ipak naišao na jedan, pretpostavljam da bi ga ono što ga je otvorilo također i zatvorilo.*

P : Je li u prostoriji bilo pijeska?

O : *U prostoriji nije bilo ni traga pijesku. Pod je bio od bijeloga kamena. Zadivilo me to kako je sve bilo čisto i bistro.*

P : Što se dogodilo s otvorom na piramidi nakon što ste otišli?

O : *Toliko dugo koliko sam ga mogao vidjeti, otvor je ostao otvoren. Nisam vidio ništa nalik vratima. Pogledao sam unutra, opipao rub kamena i nije bilo ničega. To je potpuna zagonetka.*

P : Vjerujete li da su zidovi bili čvrsti?

O : *Nema načina da to saznam. Pretpostavljam da su bili. Sve je izgledalo prilično masivno i napravljeno od čvrstoga kamena. Ulazni hodnik dugačak nekih 9 m bio je od čvrstoga kamena pa sam pretpostavio da je i cijela piramida čvrsta.*

P : Odakle je dolazilo svjetlo u prostoriji u kojoj ste bili?

O : *Ne znam. Nije bilo nikakvog izvora svjetlosti poput žarulje, ali sve je bilo osvijetljeno. U uzbuđenju sam svoju ronilačku svjetiljku ostavio na brodu.*

P : Je li postojala nekakva veza između šipke i kristala?

O : *Ne. Razmak od možda 120 cm dijelio je kraj crvenoga kamena od samog kristala. Izgledalo je kao daje kristal imao svoju namjenu u dijelu nekakva obreda koji se u toj piramidi obavljao.*

P : Od čega je bila napravljena metalna šipka?

O : *To uistinu ne znam, ali vjerujem da se radilo o zlatu, očito obrađenom nekom vrstom očvršćujućega procesa. Drevni Amerikanci poznavali su proces kojim su kalili bakar i znam da postoji nagrada koju je raspisalo nekoliko metalurških tvrtki, za onoga tko otkrije kako su uspijevali kaliti bakar tako da je postajao čvršći od kaljenoga čelika. Još nismo otkrili njihovu tajnu.*

P : U kojem su smjeru bili okrenuti stolci?

O : *Imao sam neku orijentaciju prema kompasu na svom satu, ali u sobi ga nisam pogledao, tako da vam ne mogu reći u kojem su smjeru bili okrenuti. Bili su postavljeni u neku vrstu kruga oko spomenuta pijedestala.*

P : *Koja su neka od fizičkih svojstava kristala?*

O : *On je od kremenata, mada ima nečega čudnog u vezi s tim kamenom. Osim svojstava kremenata pokazuje i neke odlike metala. Po tome što lomi svjetlost pokazuje osobine kremenata, ali je opet upola lakši no što bi kremen trebao biti. Možda metalni oblik mreže linija u njemu ukazuje na to da se radi prije o metalu nego o kremenatu.*

P : *Što doživite kada dodirujete kristal?*

O : *Kada ga se tek otkrije ne događa se ništa spektakularno; no nakon nekoliko minuta sakupi energiju i kreće. . . stavite li ruke iznad njega osjetit ćete vruće i hladne valove koji se mogu opaziti kao bilo što drugo što ste ikada osjetili. Možete osjetiti ione koje kristal ispaljuje i to bocka. Što ste bliže kristalu energija je slabija; što ste dalje iznad njega ona postaje jača.*

P : *Nabrojite nam neka vaša iskustva vezana uz kamen?*

O : *Mnogo puta kada se nalazim u njegovoj blizini vratim se svom izvantjelesnom iskustvu. Promatram stvari na vrlo svjestan, budan način. Ostalo je vrlo teško opisati. Mogu vidjeti ono što mi je potrebno za rješavanje problema na kojem radim. Drugi ljudi koji su prošli blizu kristala pisali su mi i izvijestili me da su imali slična iskustva pri rješavanju problema.*

Vidjeli smo kako taj kamen ponekad sam od sebe isijava svjetlost. Mogli smo osjetiti stvari. Pregledali su ga vidovnjaci širom zemlje i svi se slažu u tome da on predstavlja iznimnu stvar za ovaj planet, kao i sredstvo koje će mnogo puta povećati umne sposobnosti i svaki oblik energije. Tvrde da može biti opasan i dobar.

Sićušni čipovi u računalima rade izuzetne stvari - oni su napravljeni od kristala. Znamo da kristali imaju elektronička svojstva. Je li mala mreža linija iz ovoga predmeta takove prirode, tek treba vidjeti. Postoje ljudi koji tvrde da su izliječeni od raznih bolesti kada su se našli u blizini kristala.

P : *Vjerujete li u reinkarnaciju?*

O : *Elizabeth Bacon je u New Yorku pregledavala kristal; bilo je prisutno nekih pet stotina ljudi. Pala je u svoj trans i ljudi su postavljali pitanja o kristalu i podacima koje su dobivali kroz njezina usta. Rekla je „ Čovjeka koji se njime služio obično su zvali Thoth.”*

P : *Prenosi li kristal okolne vibracije ?*

O : *Da. Primjerice, običavao sam ga izlagati bez staklene kupole i svako malo ga je netko dodirivao. Jednom je došla gospođa koja je osjećala jaku bol u gušterači. Zbog toga se savijala. Dodirnula je kamen i boli je nestalo. Gospođa koja je dotaknula kamen nekoliko minuta nakon toga bol je dobila. Bol joj je bila prenesena kroz otisak prsta na kamenu. Otada ga držim pokrivenoga.*

P : *Što je s meditacijom?*

O : *Meditacija u blizini kristala je nešto nevjerovatno. Morate to iskusiti da bi ju znali cijeniti.*

P : *Možete li usmjeriti energiju kristala?*

O : *Mislím da mogu. Doduše, to više činite mislima nego usmjeravanjem vrhova piramida u željenu pravcu. Možete u stvari gledati u njega i odašiljati mjerljivu energiju na druge točke.*

P : *Što se događa kada stavite kompas iznad kristala?*

O : *Igla kompasa se okrene - u smjeru obrnutom od kazaljke na satu ako je on tik uz kamen, a u smjeru kazaljke ako se nalazi 5 cm iznad njega.*

P : *Primjećujete li ikakve promjene vezane uz lunarne cikluse i slično?*

O : *Ne. Pokušali smo odrediti obrazac ili raspored po kojemu taj kamen radi ono što radi, i ništa takvoga nisam mogao pronaći.*

P : *Jeste li pokušali izraditi kopiju piramide i staviti kristal na njegovo mjesto?*

O : *Da, mada to nismo pokušavali s većim piramidama. Stavljali smo kristal u modele piramida i mjerili energiju, a rezultati su bili jedinstveni! Kada stavite ovaj predmet u piramidu i postavite ga na položaj sličan onome u kojem se prvobitno nalazio u podvodnoj građevini, mjerljiva količina energije je izvanredna.*

P : *Zbog čega niste ostali u tom području i dalje istraživali?*

O : *Nakon iskustva koje sam doživio uistinu sam osjećao priličnu nelagodu u vezi s ostankom na tom području. Zbog upozorenja koje sam dobio uopće se više nisam želio tamo zadržavati. Da čujete glas koji*

vam prodrma čak i kosti, mislim da bi ga poslušali i slijedili napatuk koji vam je dao u strahu za vlastiti život. Iz onoga što se dogodilo s drugim ronionicima vidljivo je da su kažnjeni za svoj neposluh.

P : Mislite li da su drugi ronionici poginuli zato što su se vratili na to područje, iako im je bilo rečeno da to ne učine?

O : *Pretpostavljam da se upravo to dogodilo. Svi su poginuli u vodi. Jedan je stradao u Biminiju - iskusan, vješt ronilac. Skočio je s broda i slomio vrat - udario je u pijesak. Jednoga je ubio morski pas 65 km sjeverno od Biminija. Drugi je bio u Haitiju; isplovio je u malom čamcu i nikada se nije vratio. Posljednji je poginuo u podvodnoj nesreći negdje blizu Jamajke - ne znam pobliže što mu se dogodilo.*

P : Biste li, da želite, mogli ponovno pronaći piramidu?

O : *Mogao bih vas odvesti do područja veličine 24x8 km. Ne znam bih li vas mogao dovesti točno iznad piramide. Sjetite se da smo cijelo ljeto proveli iskapajući rupe duboke 12 m i da smo pogodili pravo mjesto naišli bi na piramidu, ali nismo. Tako za trošak od milijun i pol dolara nismo ništa pronašli. Zatim smo na to mjesto došli pukim slučajem, olujnoga dana, i usidrili se točno iznad nje! Sada se, naravno, pijesak ponovno nagomilao i prekrio podzemni grad. Ali bit će prilike da on bude ponovno otkriven. Proučavamo pojavu oluja i kada oluja opet pogodi to područje, zanima me hoće li biti vrijeme da se vratim i snimam. Ali tamo me nećete vidjeti pod vodom!*

P : Koji je položaj Sargaškog mora u odnosu na to mjesto?

O : *Možda nekih 240 km prema istoku.*

P : Gdje su se nalazili predmeti koje su pronašli ostali ronionici?

O : *Dva su pronađena u građevini koja je izgledala poput neke knjižnice ili umjetničke galerije - u nekoj velikoj zgradi. Ležali su na kamenu stolu, u položaju koji je ukazivao na to da su ih, što god bili, jako cijenili. Drugi predmet, prilično drukčijega oblika, pronađen je u nečem što je izgledalo poput stambene zgrade. Ne znamo što je to. Radilo se o većem predmetu kvadratnog oblika. Ostali su bili mali i vrlo aerodinamičnog oblika. Kutevi su im bili zaobljeni i bili su napravljeni od nekog tamnog metala.*

P : Je li netko ikada pokušao ukrasti kristal?

O : *Jest. Ponio sam ga sobom na zabavu koju je priredio jedan moj prijatelj, državni podsekretar Anderson, u Kaliforniji. Jedan od uzvanika, koji je vodio trgovinu za prodaju okultnih sadržaja, zamolio me da mu ga pokažem. Nekoliko minuta kasnije, on i kristal su nestali. Neobično je da se sljedećeg jutra kristal pojavio. Čekao je vani u hodniku. Međutim, za čovjeka koji ga je uzeo nikada se više nije čulo. Nikada se nije vratio ni kući, niti na posao. Jednostavno je nestao.*

P : Posjeduje li još netko okrugli kristal?

O : *Ima ljudi koji izrađuju okrugle kristale. Moj kristal ima čudnu energiju, oko sebe širi vrlo moćan oblik energije kojim djeluje na predmete u svojoj blizini. Kako vrijeme prolazi, djelovanje te energije pokazuje sklonost prema jačanju, a ne slabljenju. To ne mogu objasniti.*

Kada je kristal izložen, njegova potencijalna energija raste. Stavimo li ga na dnevno svjetlo ona postaje vrlo jaka. No sklona je tome da napravi nešto s ljudskom energijom. Ona je jača ako se oko nje nalazi hrpetina ljudi.

P : Jeste li pokušali odrediti starost kristala s pomoću ugljika?

O : *Ne. Kustos muzeja Smithsonian tvrdi da oprema potrebna za tako savršenu obradu kamena nije postojala prije 1900. godine.*

P : Je li ikada provjerena radioaktivnost kristala?

O : *Ne. Mogli bi ga podvrći ispitivanjima na UCLA-u kako bi se odredilo zašto iz njega dolazi taj neobični ionski vjetar.*

P : Je li bilo zaista u redu to što ste uzeli kamen iz piramide?

O : *Očito se to od mene očekivalo. Uistinu osjećam da sam bio odveden do njega. Istinu govoreći, ne znam koja je svrha toga što ga posjedujem. Ja s njim radim neke stvari, to je istina, ali jednostavno ne znam zbog čega je on kod mene.*

P : Vjerujete li da je kristal zemaljskoga porijekla?

O : *Ne. Ali to je tek moje mišljenje.*

P : Što dalje namjeravate s kristalom?

O : *Ne znam. Mi smo širom otvoreni prema svemu. Ne radi se samo o sredstvu za iscjeljivanje, iako je to, budući sam liječnik, prvo na što obraćam pažnju.*

Podzemni grad sa svojom potopljenom skupinom zgrada, koji je istražio dr. Brown, lako bi mogao biti drevna civilizacija Atlantide. Trenutno se ne može dokazati da ruševine koje je otkrio zaista pripadaju Atlantidi, ali je očito da se nalaze na pravom mjestu. Edgar Cayce je predskazao : „Posejdonija će biti među prvim dijelovima Atlantide koji će se ponovno pojaviti - očekujte da se to dogodi '68. i '69. - što nije tako daleko." (Čitanje 958-3 iz 28. 06. 1940.)

U drugom čitanju iz 8.mj. sljedeće godine (1152-11; MS-3), Cayce je izjavio da će se u nekoliko godina pojaviti zemlje kako u Atlantskom tako i u Tihom oceanu. Zanimljivo je da, nekih deset godina prije toga, on vidi da će cijelu zemlju zgoditi velike fizičke promjene, a najveća promjena u Americi zahvatit će sjevernu obalu Atlantika (311-8; MS-7; iz 9. 04. 1932.). Ponovno, 1934. godine, proriče da će u Karipskom moru biti opažena nova zemlja, te da će se pojaviti suho kopno (3976-15).

Naravno, čitanja Edgara Caycea mogu se protumačiti na razne načine, čime se nužno ne poriče njihova vrijednost. Na neki način, njegova čitanja dosljedno govore o ponovnom pojavljivanju zemalja u vodama Atlantika, kao i o njihovom nestanku.

O postojanju Atlantide se umovalo, nagađalo, razmatralo, razmišljalo, meditiralo, promišljalo i mozgalo, rasuđivalo, filozofiralo, duboko mislilo, stavljalo na razmatranje, raspravljalo, špekuliralo, slutilo i procjenjivalo; jednako se tako ispitivalo i pomno istraživalo. Jedan od najvrednijih drevnih zapisa jest povijest Atlantide djelomično sačuvana u djelima Platona, koji je živio oko četiri stotine godina prije Krista.

Stotinama godina nakon toga, priču o Atlantidi su i mudraci i budale smatrali pričom koja ništa ne znači; ipak, ona svjedoči o tome da pitanje Atlantide predstavlja neprocjenjiv zapis iz prošlosti. Platonova priča u sebi ne sadrži ništa nevjerovatno utoliko što jednostavno opisuje veliku, bogatu kulturu obrazovanih ljudi; jednostavno je slobodna od bilo kakvih čuda i mitova. Prema tome, ta je priča prihvatljiva povijest naroda kojim su vladali kraljevi, koji je živio i napredovao kao i svi ostali narodi, ali čiji je utjecaj isto tako dopro do drugih svjetskih civilizacija i iz temelja ih izmijenio.

Uzmemo li da je piramida jedinstvena arhitektonska konstrukcija, za koju se u hinduističkim puranskim spisima kaže i da je postojala puno prije bilo čega što je preživjelo do naših dana; te uzmemo li da postojanje Atlantide također pripada razdoblju daleko prije pisane povijesti, tada je sasvim moguće zaključiti da prvobitni model za sve postojeće piramide treba potražiti u Atlantidi, a njezino će otkriće to i potvrditi.

Mnogi ljudi stoljećima su pokušavali pronaći Atlantidu - ili neki trag njezinoga postojanja - unutar i izvan granica Atlantskog oceana. Kao što su gradovi Herkulaneum, Pompeji, Troja i drugi uskrsnuli iz svoje grobnice mitova i legendi, tako će se dogoditi i s Atlantidom.

Vođen intuicijom, Ignatius Donnelly je u knjizi *Atlantida : Pretpotopni svijet*, objavljenoj koncem 19.st, sakupio obilje pojedinosti i podataka. Njegova strpljivost, kao i naizgled beskonačan rad potreban za prikupiti činjenice koje podržavaju postojanje Atlantide, pretopljeni su u opsežno djelo, do danas ostalo nenadmašivo zbog svoje važnosti i iznimne vrijednosti.

Postojanje podvodnoga grada i njegove piramide, opaženih i nekoliko godina prije doživljaja dr. Browna, polako su - premda odvojeno - potkrepljivali različiti, pa čak i sporni dokazi. Mnogo su godina piloti, članovi posade i putnici neprekidno bogato izvještavali o tome kako su vidjeli potopljenu piramidu i druge građevine dok su prelijetali more blizu Bahama. Zabilježene izvještaje o tim zapažanjima nadležni obično "službeno" odbacuju kao vizualnu zabludu promatrača, izazvanu "optičkom iluzijom".

Nemogućnost potvrde tih opažanja, mada postoje i fotografski dokazi, posljedica je nemogućnosti ponovna određivanja točnoga mjesta na kojemu su viđene potopljene građevine.

Spomenuta se opažanja smatraju varljivim fenomenom koji se očito ne može ponovno zamijetiti, mada oni koji su je vidjeli pokušavaju zračni put koji su prešli označiti što je moguće točnije.

Istraživači oceana, na brodovima s visoko razvijenom elektroničkom opremom koja se upotrebljava za otkrivanje potopljenih objekata, odnedavno pokušavaju otkriti spomenuti grad. Ali čak ni to nije toliko uspješno kao što se u početku očekivalo; fenomen je jednako neuhvatljiv s površine kao i iz zraka.

Charles Berlitz u svojoj knjizi *Bez traga (Without A Trace)* iznosi "jaki dokaz" do kojeg se došlo sonarnim pretraživanjima kojima je otkrivena golema piramidalna građevina na mjestu koje su označili dr. Brown i drugi istraživači. Uznemirujuća činjenica vezana uz taj "jaki dokaz" jest da sonarni detektor nije otkrio nikakove prateće ruševine, za koje se zna da su dio građevinskoga kompleksa koji se na tom mjestu nalazi. Zbog toga se jedan od nekoliko zaključaka odnosi na različite stupnjeve jačine vezane uz sonarno lociranje piramide bez pratećih zgrada.

Najuvjerljiviji zaključak je onaj da su istraživači mjesto svojega istraživanja pomiješali s onim doktora Browna. Najmanje je vjerojatno da je pijesak otkrio samo piramidu, a na ostalim ruševinama ostao poput pokrivača koji štiti od sonarnoga detektora. Međutim, kada je dr. Brown istraživao piramidu, samo je 27 m

virilo iz pijeska, a okolne su ruševine na toj razini bile isto tako vidljive. Nasuprot tome, tvrdi se da se "sonarna piramida" uzdiže u visinu od 128 m s "inače ravnog oceanskog dna" - navodno bez traga ostalim ruševinama.

Najvjerojatnijim se čini da je sonarna oprema loše funkcionirala i da je vodoravan obris oceanskog dna bio krivo protumačen kao uspravna građevina (što se, usput, događa prilično često) ili je, kako navode ugledni stručnjaci, cijela stvar bila „izmišljena“ kako bi se istodobno održale živima rasprave vezane uz tajne i zagonetke Bermudskoga Trokuta, izgubljenoga kontinenta Atlantide i piramide.

Najveća prepreka prihvaćanju postojanja te piramide (ili piramida) jest njezina varljivost - neprekidan proces njena pojavljivanja, nestajanja, te zatim ponovnog pojavljivanja. Međutim, čak i taj fenomen gubi svoju zagonetnost jednom kada se shvati da pijesak s oceanskog dna mogu iznenada - unutar nekoliko sati - raznijeti česte oluje između Biminija i Bahama.

Dr. Brown tvrdi da, nakon cijeloga ljeta provedenog u istraživanju podmorja uz visoke troškove, nije pronađeno ništa; no tada, kada su se onog olujnog dana ponovno našli na spomenutom mjestu, ruševine i piramida bile su ondje! On nadalje tvrdi da pijesak koji se pomiče naizmjenice pokriva i otkriva podvodni grad, te da se oluje u tom području moraju pomnije promatrati kako bi se moglo ustvrditi kada će kompleks ponovno biti otkriven.

Nevjerojatna kremena kristalna kugla doktora Browna, sa svojom specifičnom energijom i snagom koju ima, predstavlja, kao što je ranije rečeno, simboličan ključ za strukturu piramide.

Mnogo nas krivo shvaća riječi «kristal» i «kremen». Riječ kristal zapravo označava formaciju nastalu kemijskim skrućivanjem mase čiji su atomi unutra uređeni prema obrascu koji se pravilno ponavlja, odnosno prema strukturi rešetke, a koja obično izvana izgleda geometrijski pravilno. Većina minerala razvija se u kristale nakon skrućivanja iz tekućeg ili plinovitog stanja, budući je kristalizacija stanje koje zahtijeva najmanje energije, zbog čega ima najveću stabilnost.

Kristali počinju na mikroskopskoj razini. Rastu poput živih organizama, osim što, umjesto da se šire iznutra, do tog procesa dolazi akumulacijom izvana odakle se dodaje više istoga materijala. Rast kristala obično je spor - ponekad tako spor da je potrebno tisuće godina za dostići priličnu veličinu - dok se rast nekih kristala može vidjeti iz dana u dan. Također su poznati po tome što mogu narasti do divovskih razmjera i težiti nekoliko tona.

Kristalizacija se događa na mnogo načina, oblika i vrsti. Kristale nazivaju «cvijećem kraljevstva minerala» zbog njihove čiste simetrije i profinjenih boja. Unutarnja struktura rešetke, koja određuje njihov vanjski oblik, sastavljena je od pravilno uređenih atoma koje na okupu drži električna privlačnost suprotno nabijenih iona.

Riječ kristal kroz povijest se upotrebljavala za označavanje čistoga kremena, kojega su grčki filozofi smatrali vodom zamrznutom u šestostraničnu masu zbog jake hladnoće Alpa. Zato su stjenovito-kristalnu raznolikost kremena držali prauzorom svih kristala. Kremen je najrašireniji i najčešći mineral na svijetu. U osnovi je napravljen od silicijeva dioksida koji može biti proziran ili u boji, a uvijek je heksagonalnog oblika. Veći kristali kremena mogu se pronaći samo u šuplinama ili špiljama, ali također ispunjavaju i stvaraju se unutar najmanjih prostora između stijene i drugih mineralnih oblika. Prividnu zagonetku vezanu uz prisutnost zlata i kremena kao dva minerala koji prevladavaju u civilizacijama graditelja piramida, rješava činjenica da se zlato obično nalazi u kremenim žilama. U povijesnim zapisima zabilježeno je da su razni osvajači bili zaprepšteni kada su otkrili da se zlato zapravo upotrebljavalo kao svakidašnji ukras. Zlato je u prvom redu, zbog svoga sjaja i vatrenog odsjaja, služilo za simboličko predstavljanje Sunca. Bakar, bronca, niti bilo koji drugi metal nisu imali takvu vrstu odsjaja, pa je bilo razumljivo da su civilizacije štovatelja Sunca prigrlile zlato kao simbol njihova Boga sunca.

Prilično je vjerojatno da zlato prvotno nije bilo ono za čime se tragalo, već da je prije nastalo kao nusproizvod iskapanja dragocjenije i vrednije robe - kremena. U današnjem sustavu vrijednosti svijet upotrebljava zlato kao uobičajeno sredstvo razmjene, a kremen smatraju manje vrijednim. Postoje, međutim, neki članovi obitelji kremena koji se cijene kao skupo drago kamenje, poput ametista, ružičastog i zadimljenog kremena, ahata, oniksa, jaspisa, heliotropa, i drugih. Od zore čovječanstva, različite vrste kremena predstavljale su snage i tajne svemira. Različiti tipovi kremena, zajedno s drugim draguljima i kamenjem, pripisivali su se pojedinim horoskopskim znakovima.

Nerazumljivo je kako je kristal kremena u obliku kugle sam po sebi postao simbol i što on, u stvari predstavlja. «Kristalna kugla» dugo se vremena pogrešno upotrebljavala kao sredstvo povećavanja duševnih moći, budući njezina prava snaga izbija iz specifičnoga oblika i simbolike. Drevnim je narodima njezina vrijednost bila veća od bilo čega drugoga što su posjedovali jer je ona za njih bila trostruki simbol. Prvo, bila je čisti prikaz svemira prije no što je dobio materijalni oblik; drugo, označavala je «Kozmičko jaje»

u čijoj slici postoji stvaranje; napokon, predstavljala je eteričnu sferu svijeta u čijoj je prozračnoj biti sačuvana savršena slika svih zemaljskih aktivnosti.

Znajući u potpunosti za električna svojstva kremenca, znanstvenici našeg vremena usavršili su njegovu umjetnu proizvodnju, naizgled bez nedostataka, za komercijalne potrebe. Čisti kremen, tanko izrezan i izložen pritisku s oba kraja, proizvodi mjerljiv električni impuls kada ga se savije. Taj električni impuls prilično je proporcionalan, do stanovite mjere, stupnju savijanja. Unutarnja struktura rešetke pravilno uređenih atoma kremenca odgovorna je za stvaranje električnih impulsa kada se kristal ili trenutačno napne ili stisne. Zbog toga svojstva ovaj kristal ima vrlo važnu ulogu u komercijalnoj i industrijskoj upotrebi, kao i kod proizvodnje robe široke potrošnje. Možda su drevni narodi također dobro poznavali njegova električna svojstva, te su ga upotrebljavali na način koji je nama još uvijek nepoznat. U svakom slučaju, za njih je predstavljao temeljnu i važnu silu.

Postoje brojne teorije o upotrebi kristala i razlogu zbog kojega su ga drevni učitelji upotrebljavali. Primjerice, misli se da će kristal, stavi li ga se na određeno mjesto u piramidi, a možda i okrene u određenu smjeru, privući ili akumulirati kozmičke sile koje će, potom, uzrokovati da on počne širiti vlastitu energetska silu. Neki tvrde da se ta sila svojedobno upotrebljavala kao sredstvo prijenosa misli; kao generator koji napaja sve stvari koje trebaju energiju; ili kao kozmički sat.

Dr. Brown je opisao da je kristalna kremenca kugla bila položena između dvije metalne ruke ljudske veličine boje bronce i dlanova boje zlata. Točno iznad ruku nalazila se metalna šipka zlatne boje koja je izlazila iz stropa, upravljena ravno prema kristalu, a završavala je otprilike 120 cm iznad njega. Kraj šipke bio je zašiljen, napravljen od izbrušenog crvenog kamena usmjerenog prema kristalu.

Šipka je vrlo moguće mogla biti provodnik kozmičkih energetskih sila koje je crveni kamen sabirao i možda usmjeravao prema točno određenu mjestu na kristalu. Na taj se način kristal aktivirao, a njegove su se brojne funkcije mogle fino namještati jednostavnim preusmjeravanjem energije sakupljene u crvenom kamenu prema različitim točkama na kristalu.

I obrnuto, kristalnu kuglu od kremenca, smještenu u ruke, mogli su zagrijavati vatrom ili plamenom koji bi ju potakao da počinje odašiljati električne impulse. Te električne impulse mogao je hvatati i akumulirati zašiljeni crveni kamen, koji ih je prenosio duž šipke koja vjerojatno vodi do vrha piramide. Kada bi se jednom našli na vrhu, energetski impulsi prenosili bi se kao signali, šireći se ne samo okolnim područjem, nego isto tako i u svemir.

Postoje bezbrojne teorije o svrsi širenja tih energetskih impulsa iz vrha piramide.

Možda je, promatrano s čisto metafizičke razine na kojoj je sažeta tajna ljudske evolucije, kristal u stvari mogao imati ulogu pokusnog kunića. Metafizička filozofija tvrdi da duh, nastanjen u materiji, postaje sila koja postupno i uzastopno podiže mineral do stanja biljke, biljku na životinjsku razinu, a životinju do nivoa ljudskoga dostojanstva; konačno, čovjeka podiže do kraljevstva bogova.

Spomenuti učitelji možda su pokušali prožeti ovaj mineral svojim duhom čime bi ga, izvede li se postupak pravilno, pretvorili u biljku. Ako su bili istinski ili savršeni učitelji, uistinu su mogli tajnu ljudske evolucije pretvoriti u zbiljski proces u svome istraživačkom laboratoriju; to su nam, nesumnjivo, ostavili u baštinu pod klinkom obreda i ceremonija brojnih svjetskih religija.

Dva kamena ili dragulja velikoga značenja za mistika stupala su na scenu kada bi se on duhovno razvio. Metafizičar koji je posjedovao kamen mudraca posjedovao je najveće od svih blaga - Istinu. Zbog toga je bio bogatiji no što čovjek može pojmiti. Postao bi besmrtno jednostavno zato što je mogao ojačati netjelesni element koji se nalazi u svim ljudima i koji ne umire, te je bio izliječen od najodvratnije od svih bolesti - neznanja. Kamen mudraca predstavlja drevni simbol savršene ljubavi koja preobražava sve neplemenito i uskrsuje sve mrtvo. On odražava usavršena i obnovljena čovjeka iz kojeg isijava njegova božanska priroda.

Metafizičari također teže doći u posjed Hermetičkog kamena, simbola božanske moći - snage za kojom tragaju svi ljudi, ali koju se može steći samo tako da ju se zamijeni za privremenu moć koja se potom preobražava u božansku službu.

Ova dva, za metafizičare iznimno značajna kamena, možda su svojedobno bili jedan te isti kristal kremenca!

(poglavlje iz knjige: Max Toth – Proročanstvo piramida)